

Анонимизиран текст

Превод

C-649/23 – 1

Дело C-649/23

Преюдициално запитване

Дата на постъпване:

31 октомври 2023 г.

Запитваща юрисдикция:

Înalta Curte de Casație și Justiție (Румъния)

Дата на акта за преюдициално запитване:

6 декември 2022 г.

Касатори - ответници в първоинстанционното и във второинстанционното производство:

Institutul de Istorie și Teorie Literară „G. Călinescu“

Fundația Națională pentru Știință și Artă

Ответници в касационното производство — ищци и в първоинстанционното производство:

НК, наследник на ТВ

VP

Ответник в касационното и в първоинстанционното производство:

GR

[...]

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

SECȚIA I CIVILĂ

(ВЪРХОВЕН КАСАЦИОНЕН СЪД)

ПЪРВО ГРАЖДАНСКО ОТДЕЛЕНИЕ)

Определение

[...]

Открито заседание от 6 декември 2022 г.

[...]

Произнасяне по искането за сезиране на Съда на Европейския съюз, подадено от жалбоподателя в касационното производство, ответник първоинстанционното и във второинстанционното производство, Institutul de Istorie și Teorie Literară „G. Călinescu“ (Институт за история и теория на литературата „Дж. Калинеску“) в производството [...] по касационните жалби на Institutul de Istorie și Teorie Literară „G. Călinescu“ (Институт за история и теория на литературата „Дж. Калинеску“) и Fundația Națională pentru Știință și Artă (Национална фондация за наука и изкуство) — ответници първоинстанционното и във второинстанционното производство (наричани по-нататък „ответници“) срещу решението по гражданско дело [...] от 7 април 2021 г., постановено от Curtea de Apel București, Secția a IV-a civilă (Апелативен съд Букурещ, Четвърто гражданско отделение, Румъния).

[...]

[процесуални въпроси]

ÎNALTA CURTE

В настоящото гражданско дело установява следното:

Предмет на искането за образуване на производството

1. С искането си за образуване на производство до Tribunalul București (Окръжен съд Букурещ, Румъния) [...] ТВ и VP, в качеството им на наследници на професор Dan Slușanschi, твърдят, че е налице нарушение от страна на ответниците Institutul de Istorie și Teorie Literară „G. Călinescu“ и Fundația Națională pentru Știință și Artă на авторското право върху произведението на латински език — критическа публикация — озаглавено „*Demetrii principis Cantemirii. Incrementorum et decrementorum avlae othman(n)icae sive aliothman(n)icae historiae a prima gentis origine ad nostra vsqve tempora deductae libri tres*“ (наричано по-нататък „*Istoria creșterilor și a descreșterilor Curții Othman[n]ice sau Aliothman[n]ice de la primul început al neamului, adusă până în vremurile noastre, în trei cărți*“) („История на възхода и упадък на османския или алиосманския двор от началото на рода до наши дни в три книги“) — съгласно превода на професор Dan Slușanschi.

2. В този смисъл ищците претендират обезщетение за неимуществени и имуществени вреди, претърпени в резултат на публикуването през 2015 г. от Academia Română — Fundația Națională pentru Știință și Artă (Румънска

академия — Национална фондация за наука и изкуство) на произведение, озаглавено „*Istoria măririi și decăderii Curții otomane*“ („История на величието и упадък на османския двор“) — двуезична латино-румънска версия, която включва и критическа публикация (наричана по-нататък „Критическата публикация на Академията“), която е резултат от копието на по-ранната критическа публикация на автора на същите Dan Slușanschi (наричана по-нататък „Критическата публикация на Slușanschi“).

3. [...]

4. [...]

[въпроси от иска в първоинстанционното производство, които не са предмет на касационната жалба]

Решения на Tribunalul и Curtea de Apel

5. С решение по гражданско дело [...] от 21 декември 2017 г. Tribunalul București (Окръжен съд Букурещ, Румъния) установява нарушение от страна на ответниците на неимущественото право на професор Dan Slușanschi да бъде признат за автор на критическата публикация, както и на имуществените авторски права на наследниците, ищци в първоинстанционното производство, поради издаването и разпространението на произведението „*Istoria măririi și decăderii Curții otomane*“, което включва и Критическата публикация на Slușanschi, без разрешението на ищците.

6. Вследствие на това Tribunalul București (Окръжен съд Букурещ, Румъния) осъжда ответниците солидарно да заплатят на ищците обезщетение за неимуществени и имуществени вреди, както и да изтеглят от територията на Румъния Критическата публикация на Академията, издадена без съгласието на притежателите на правата върху Критическата публикация на Slușanschi и без да се споменава Dan Slușanschi като автор.

7. Ответниците, а именно Institutul de Istorie și Teorie Literară „G. Călinescu“ и Fundația Națională pentru Știință și Artă обжалват решението [...] от 21 декември 2017 г.

8. С решение [...] от 7 април 2021 г. Curtea de Apel București (Апелативен съд Букурещ, Румъния) уважава въззивните жалби и изменя частично решението на Tribunalul в смисъл, че намалява размера на неимуществените вреди, солидарно дължими от ответниците Fundația Națională pentru Știință și Artă и Institutul de Istorie și Teorie Literară „G. Călinescu“, но оставя в сила решението в частта, в която са осъдени да заплатят обезщетение за имуществени вреди в размера, определен в първоинстанционното производство.

Фактите

9. Професор Dan Slușanschi е автор на критическата публикация на произведението на латински език на княз Dimitrie Cantemir със заглавие, преведено като „Istoria creșterilor și a descreșterilor Curții Othman[n]ice sau Aliothman[n]ice de la primul început al neamului, adusă până în vremurile noastre, în trei cărți“. Критическата публикация е публикувана за първи път през 2001 г. от издателство „Amarcord“ в Тимишоара, последвана от второ издание през 2008 г., преработено и коригирано от автора, публикувано от издателство „Paideia“, с преиздания през 2010 г. и 2012 г.

10. Критическата публикация на Slușanschi е реализирана въз основа на ръкописа на латинския текст, открит през 1984 г. в Харвардския университет (собственик на ръкописа от 1901 г.). В първото издание е използвано факсимилето, публикувано в Румъния през 1999 г., а във второто — предоставените от собственика фотографски копия.

11. Произведението на Dimitrie Cantemir е публикувано и на румънски език в превод на същия професор, който се позовава на латинския текст, пресъздаден в Критическата публикация на Slușanschi, в преработена и коригирана форма.

12. През 2015 г. ответникът Fundația Națională pentru Știință și Artă издава произведението „Dimitrie Cantemir — Istoria mării și decăderii Curții Othomane“ в двуезична латино-румънска версия в два тома, която възпроизвежда латинския текст заедно с критическите бележки на издателите от фондацията ответник.

13. Tribunalul București (Окръжен съд Букурещ) и Curtea de Apel București (Апелативен съд Букурещ) всъщност приемат, че Критическата публикация на Slușanschi от 2001 г. е била възпроизведена изцяло в Критическата публикация на Академията, а не използвана чрез възпроизвеждане на някои цитати или части. Използвани са били също непубликуваните допълнения или корекции, които професор Dan Slușanschi е направил към публикацията си и които е възнамерявал да използва в бъдеще. Позоваванията на автора на предходната публикация са били посочени в бележки под линия.

14. По силата на споразумение, сключено през 2013 г. с ответника Institutul de Istorie și Teorie Literară „G. Călinescu“ след смъртта на професор Dan Slușanschi, ищите преотстъпват на ответника правото да използва записките и преводите на професора за различни текстове на Dimitrie Cantemir — включително и за разглеждания текст — за целите на пълно издание на творчеството на Dimitrie Cantemir. От своя страна институтът ответник предоставя на фондацията ответник творбите на Dan Slușanschi.

15. Една подробност, която може да бъде спомената в този контекст, произтича от показанията на един от издателите на Критическата публикация на Академията: разпитан като свидетел, той заявява пред съда, че ако не бил работил по версията, предоставена от ищите, реализирана от

нейния автор, щяло да бъде необходимо да се извърши дълга и трудоемка изследователска дейност.

16. В допълнение към фактическите обстоятелства, разгледани от Tribunalul București и Curtea de Apel București, въз основа на данните от преписката може да се спомене и фактът, че разглежданото произведение на Dimitrie Cantemir е публикувано *post mortem* в много редакции от XVIII век насам, първата от които е на английски език. Много е вероятно тази редакция да се основава на ръкописа на латински език, но тя не е пълен превод, а съдържа множество пропуски и изменения. Впоследствие текстовете на френски, италиански, турски, румънски и др. езици са преведени от английски език. Латинският текст е публикуван едва през 1999 г. (факсимиле) и първата научна критическа публикация на латинския текст е Критическата публикация на Slușanschi от 2001 г.

Правни съображения, изложени от Curtea de Apel

17. В тълковния речник на румънския език критическата публикация се определя като публикация на текст (древен, класически и т.н.), пресъздадена чрез сравняване на версиите и придружена от коментари и от необходимия критически инструментариум.

18. Критическата публикация представлява производно произведение по смисъла на член 16 от румънския Закон № 8/1996 за авторското право и се ползва от закрилата, предвидена с този нормативен акт.

19. Създаването на такова произведение предполага обогатяване на ръкописа чрез допълване на пропуските, избор на подходящи термини, когато те не могат да бъдат разчетени, намеси в текста, за да се гарантира запазването на смисъла, обяснения относно направения избор.

20. Всички тези намеси в първоначалното произведение са резултат от творческо усилие, което е плод на интелектуалната дейност на авторите.

21. Авторът на критическата публикация избира между голямо разнообразие от термини или изрази в опит да възстанови във възможно най-голяма степен смисъла на текста и да предаде посланието на първоначалното произведение. Следователно изборът на подходящата дума или подходящите изрази е това, което придава на интелектуалната работа лична конотация, включително оригиналност.

22. Изборът на автора на критическата публикация е творчески, тъй като освен филологическата компетентност и ерудираната информация за биографията на автора, за историческата епоха и въпросния литературен период, издателят оставя отпечатъка на личността си чрез избора, който прави именно с формата, в която възнамерява да предаде на читателя посланието на текста.

23. Макар в случая с критическата публикация да няма преработка на вече съществуващо произведение, тъй като целта е да се възстанови първоначалният текст възможно най-точно, критическите бележки също са резултат от творчески избор, като се има предвид, че техните автори правят собствен избор, когато допълват пропуските или когато заменят неразчетените термини.

Касационното производство

24. Ответниците Institutul de Istorie și Teorie Literară „G. Călinescu“ и Fundația Națională pentru Știință și Artă подават касационна жалба срещу решението [...] от 7 април 2021 г., постановено от Curtea de Apel București (Апелативен съд Букурещ), пред Înalta Curte de Casație și Justiție (Върховен касационен съд, Румъния).

25. С основанията на жалбата си ответниците по същество оспорват констатацията на въззивния съд относно качеството на „производно произведение“ на критическа публикация, като упрекуват съда, че не е приложил критериите, произтичащи от практиката на Съда на Европейския съюз, при преценката на авторскоправната закрила.

26. Според касаторите степента на свобода на издателя на произведението, представляващо критическа публикация, е изключително ограничена, дори несъществуваща, в случай на произведение с научен характер, написано на древен език, какъвто е латинският език, с точни правила за синтаксис и за ред на думите в изразите или на изразите в изречението.

27. В случая с критическата публикация свободният творчески избор на издателя е изключен, тъй като единствената му цел е да използва професионалната си компетентност, за да идентифицира текстовите варианти — когато замисълът на първоначалния автор не личи ясно от използваните ръкописи — които са най-близки до замисъла на първоначалния автор, а не до този на издателя.

28. Фактът, че е възможно да се избира между различни възможности, свързани с използваните думи или изрази, не означава, че авторът е дал оригинален творчески принос, в смисъл че не може да се твърди, че изготвената от Dan Slușanschi критическа публикация отразява неговата личност.

29. В хода на производството Înalta Curte de Casație și Justiție (Върховен касационен съд) разглежда искането на касатора —ответник, Institutul de Istorie și Teorie Literară „G. Călinescu“, да бъде сезиран Съдът на Европейския съюз на основание член 267ДФЕС, за да тълкува разпоредбите на член 2, буква а) от Директива 2001/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2001 година относно хармонизирането на някои аспекти на авторското право и сродните му права в информационното общество.

Înalta Curte de Casație și Justiție (Върховен касационен съд) счита, че за решаването на делото е необходимо да отправи преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз поради изложените по-долу причини.

Релевантни законови разпоредби

30. *Директива 2001/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2001 година относно хармонизирането на някои аспекти на авторското право и сродните му права в информационното общество*

Член 2

Право на възпроизвеждане

Държавите членки предвиждат изключителното право да разрешават или забраняват пряко или непряко, временно или постоянно възпроизвеждане по какъвто и да е начин и под каквато и да е форма, изцяло или частично:

а) за авторите — на техните произведения; [...].

31. *Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe (Закон № 8/1996 за авторското право и сродните му права) (редакция, която е в сила през 2001 г.)*

Член 16

Авторът на произведение има изключителното имуществено право да разрешава превода, публикуването в сборници, преработката, както и всяко друго преобразуване на неговото произведение, чрез което се получава производно произведение.

32. *Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe (Закон № 8/1996 за авторското право и сродните му права) (редакция, която е в сила през 2015 г. и понастоящем)*

Член 23

„Създаване на производно произведение“ по смисъла на настоящия закон означава превод, публикуване в сборници, преработка, както и всяко друго преобразуване на вече съществуващо произведение, ако това представлява интелектуално творение.

Мотиви на запитващата юрисдикция да отправи преюдициално запитване

33. Запитването, отправено до Съда на Европейския съюз от Înalta Curte de Casație și Justiție (Върховен касационен съд), в качеството му на касационна юрисдикция, се отнася до квалифицирането на критическа публикация на

произведение като „произведение“, което от своя страна е защитено с авторско право по смисъла на член 2, буква а) от Директива 2001/29.

34. При критическата публикация търсеният от издателя резултат е да се доближи във възможно най-голяма степен оригиналното произведение до формата, създадена от автора на това произведение, тоест да се пресъздаде текстът на оригиналното произведение в пълна и разбираема форма.

35. За тази цел издателят прави справки с ръкописа, може да му прави корекции или допълнения, за да гарантира запазването на смисъла, с коментари и разяснения относно избора на подходящи термини. Съответният критически инструментариум предполага интелектуално усилие, което разкрива често изключително трудна и продължителна изследователска дейност.

36. В никакъв случай работата на издателя не може да се приравни на копиране или препис на факсимиле на ръкописа.

37. В практиката на Съда на Европейския съюз се съдържат важни аспекти, свързани с понятието „произведение“, посочено в член 2, буква а) от Директива 2001/29, що се отнася до изключителното право на авторите да разрешават или забраняват възпроизвеждането на техните произведения, както и в други разпоредби на същата директива (относно изключителните права на авторите по отношение на публичното разгласяване и разпространението, както и изключенията и ограниченията, които могат да бъдат направени на тези изключителни права).

38. Всъщност понятието „произведение“ представлява самостоятелно понятие на правото на Съюза, което трябва да се тълкува и прилага еднообразно от националните юрисдикции (решение от 12 септември 2019 г., *Cofemel*, C-683/17, EU:C:2019:721, т. 29 и цитираната съдебна практика).

39. Според Съда това понятие предполага наличието на два кумулативни елемента и ако те са налице, става въпрос за „произведение“, което следователно трябва да се ползва от авторскоправна закрила (решение *Cofemel*, т. 35 и цитираната съдебна практика).

40. На първо място, трябва да е налице оригинален обект, в смисъл че е необходимо и достатъчно той да отразява личността на автора, представлявайки проява на неговия свободен и творчески избор. Доколкото реализирането на даден обект е било обусловено от технически съображения, правила или други изисквания, които не са оставили място за упражняването на творческа свобода, този обект не може да се разглежда като притежаващ необходимата оригиналност, за да бъде произведение (решение *Cofemel*, т. 29—31).

41. На второ място, квалификацията като „произведение“ е запазена за елементите, които изразяват такова интелектуално творение, тъй като понятието „произведение“ предполага по необходимост наличието на обект, който може достатъчно точно и обективно да бъде идентифициран (решение Cofemel, т. 29 и 32).

42. В същото време може да се говори за използване (включително чрез възпроизвеждане) на „произведение“ и когато третото лице използва части от произведение без съгласието на притежателя на авторското право, при условие че възпроизведените елементи сами по себе си изразяват собственото интелектуално творение на автора (решение от 16 юли 2009 г., Infopaq International, C-5/08, EU:C:2009:465, т. 48 и 49).

43. *Настоящото запитване до Съда се отнася и до двата критерия за квалифициране на защитено с авторско право произведение, а именно наличието на оригинален обект и наличието на обект, който може да бъде идентифициран.*

44. От гледна точка на допустимостта на преюдициалното запитване следва да се уточни, че няма съмнение, че според постоянната практика на Съда националната юрисдикция трябва да определи дали определено интелектуално творение, като разглежданото във висиящия спор, може да се квалифицира като „произведение“ по смисъла на член 2, буква а) от Директива 2001/29 (или евентуално на друга разпоредба от акт на правото на Европейския съюз) и следователно дали може да се ползва от авторскоправна закрила.

45. Безспорно е обаче, че Съдът е анализирал конкретния начин, по който двата критерия се прилагат при различни творения, и е предоставил елементите, които националната юрисдикция следва да прецени, за да определи дали може да бъде призната авторскоправната закрила.

46. Например в случая на база данни свободният и творчески избор — от който зависи оригиналността — се отнася до избора и до разполагането на данните, с които действия създателят на базата данни определя нейната структура, и посочените понятия не се отнасят до създаването на данните, които се съдържат в тази база, освен когато изготвянето на базата данни е съобразено с технически съображения, правила или изисквания, които не оставят място за творческа свобода (решение от 1 март 2012 г., Football Dataco и др., C-604/10, EU:C:2012:115, т. 32, 38 и 39).

47. По същия начин авторът на портретна снимка може да направи своя свободен и творчески избор по много начини и в различни моменти при реализирането ѝ, които могат да оставят неговия „индивидуален отпечатък“ върху създаденото произведение, а Съдът посочва конкретно начина, по който авторът може да изрази себе си, така че свободата, с която разполага, за да упражни своите творчески способности, не би била задължително

ограничена или несъществуваща (решение от 1 декември 2011 г., *Painer*, C-145/10, EU:C:2011:798, т. 90—94).

48. Що се отнася до литературно произведение (статия в пресата), Съдът е постановил, че сами по себе си думите не представляват защитени елементи, но посредством избора, подредбата и комбинацията от думи авторът може да изрази своя творчески дух по оригинален начин и да достигне до резултат, представляващ интелектуално творение (решение *Infopaq International*, т. 44 и 45).

49. Дори в случай на официален информационен анализ не е автоматично изключено наличието на оригиналност, която може да е резултат от избора, подреджането и комбинацията на думи. Съдът обаче е уточнил, че е изключена всякаква оригиналност в случаите на чисто информационни документи, чието съдържание се определя основно от съдържащата се в тях информация и които следователно се характеризират единствено с техническата си функция. Освен това самите интелектуални усилия и уменията, посветени на създаването на тези анализи, са без значение за целите на квалифицирането като „произведение“ (решение от 29 юли 2019 г., *Funke Medien NRW*, C-469/17, EU:C:2019:623, т. 23 и 24).

50. Може да се припомни и преценката на Съда, че вкусът на даден хранителен продукт сам по себе си не се ползва с авторскоправна закрила, въз основа на втория критерий за преценка, а именно наличието на обект, който може достатъчно точно и обективно да бъде идентифициран (решение от 13 ноември 2018 г., *Levola Hengelo*, C-310/17, EU:C:2018:899).

51. Следователно националната юрисдикция, която преценява дали определено творение може да представлява „произведение“ по смисъла на авторското право, се ръководи от елементите за преценка, посочени от Съда, при прилагането на единия или на двата изрично посочени критерия, а именно наличието на оригинален обект и на обект, който може да бъде идентифициран.

52. Подобни указания обаче не съществуват в практиката на Съда изрично, що се отнася конкретно до критическата публикация на произведение, което според запитващата юрисдикция обосновава тълкуване на Съда на основание член 267 ДФЕС, тъй като не става въпрос за „acte clarifié“ с оглед на предходно решение по преюдициално запитване (решение от 27 март 1963 г., *Da Costa en Schaake NV* и др./*Administratie der Belastingen*, съединени дела 28/62—30/62, EU:C:1963:6).

53. Според *Înalta Curte de Casație și Justiție* (Върховен касационен съд) свързаното с директивата тълкувателно съмнение, довело до настоящото запитване, се отнася, на първо място, до действителното съществуване на „свободен и творчески избор“ от страна на издателя при *пресъздаване на съдържанието на вече съществуващ текст* в разбираема и възможно най-

близка до замисъла на първоначалния автор форма, при зачитане на неговия стил и езиков израз, като текстът е придружен от критически бележки, коментари и обяснения за евентуални корекции, замяна на думи или допълнения, необходими за разбираемостта на текста на ръкописа.

54. Възниква въпросът дали, от една страна, изборът на някои думи, т.е. на текстов вариант, и от друга страна, критическият инструментариум и коментарите или обясненията, разкриват творческия дух и индивидуалния отпечатък на издателя или единствено професионалните му способности и неоспоримото интелектуално усилие (които според Съда обаче не са достатъчни, за да създадат оригинално произведение, което може да се ползва с авторскоправна закрила).

55. На второ място, според запитващата юрисдикция не може да се изключи със сигурност възможността да не бъде изпълнен вторият критерий, изразяващ се в наличието на обект, който може да бъде точно и обективно идентифициран.

56. Следователно възниква въпросът дали критическата публикация може да се счита за творение, различно от първоначалното произведение, или се смесва с него, тъй като е само негов вариант, след като, както вече бе отбелязано, целта на публикацията е да се пресъздаде текстът на вече съществуващото произведение.

57. Разбира се, в последната хипотеза е възможно да се говори за частично смесване, тъй като приносът на издателя осезаем, видим в критическите бележки, в коментарите и обясненията, които прилага към текста.

58. Евентуалната констатация, че само последните имат обект, който може да бъде точно и обективно идентифициран, тъй като на издателя не могат да бъдат признати права върху първоначалното произведение, би могла да доведе до определяне на качеството на „произведение“, което може да се ползва с авторскоправна закрила изключително по отношение на частите, чийто обект може да бъде идентифициран, в съответствие с втория критерий за преценка на дадено произведение.

59. Следва също така да се уточни, че посочените по-горе аспекти са релевантни за решаването на всящото производство, тъй като запитващата юрисдикция трябва да определи качеството на производно произведение на критическата публикация по смисъла на член 16 от Закон № 8/1996 (в редакцията му от 2001 г. — съответстващ на член 23 от този закон в настоящата му редакция).

60. Освен това съгласно член 2, параграф 3 от Бернската конвенция „[п]реводите, преработките, музикалните аранжimenti и други изменения на литературно или художествено произведение се закрилят като оригинални произведения без да се накърнява авторското право върху оригиналното произведение“.

61. Първоначалното произведение във висящото пред запитващата юрисдикция производство несъмнено е „литературно произведение“ по смисъла на Бернската конвенция, която включва в съдържашото се в член 2, параграф 1 от нея определение произведенията от научно естество.

62. Производното произведение обаче, като „преработка“ на литературно или художествено произведение, трябва на свой ред да бъде оригинално произведение, чието определяне от националната юрисдикция обосновава настоящото преюдициално запитване, включително за да се изясни с оглед на втория критерий за преценка на качеството на „произведение“, произтичащ от практиката на Съда, дали критическата публикация на произведение може да се счита за „преработка“ на литературно или художествено произведение с обект, който може да бъде точно и обективно идентифициран.

63. От постоянната практика на Съда е видно, че макар Съюзът да не е договаряща страна по Бернската конвенция, на основание на член 1, параграф 4 от Договора на СОИС за авторското право, по който той е страна и който Директива 2001/29 има за цел да приложи, Съюзът все пак е длъжен да се съобразява с членове 1—21 от Бернската конвенция (решение от 13 ноември 2018 г., *Levola Hengelo*, C-310/17, EU:C:2018:899, т. 38 и цитираната съдебна практика).

64. С оглед на изложените по-горе съображения *Înalta Curte de Casație și Justiție* (Върховен касационен съд) счита за необходимо да сезира Съда за тълкуване на член 2, буква а) от Директива 2001/29/ЕО, що се отнася до качеството на „произведение“ на критическа публикация, тъй като счита, че правилното прилагане на правото на Европейския съюз не е толкова очевидно, че да не оставя място за никакво основателно съмнение (по смисъла на решение от 6 октомври 1982 г., *CILFIT/Ministère de la Santé*, 283/81, EU:C:1982:335).

ПО ТЕЗИ СЪОБРАЖЕНИЯ

В ИМЕТО НА ЗАКОНА

РЕШИ:

Уважава искането за сезиране на Съда на Европейския съюз, отправено от касатора-ответник във второинстанционното и първоинстанционното производство, *Institutul de Istorie și Teorie Literară „G. Călinescu“*.

На основание на член 267 ДФЕС поставя на Съда на Европейския съюз следния преюдициален въпрос:

„Трябва ли разпоредбите на член 2, буква а) от Директива 2001/29/ЕО да се тълкуват в смисъл, че критическа публикация на произведение, чиято цел е да се пресъздаде текстът на оригинално произведение чрез справки с

ръкописа, придружени от коментари и от необходимия критически инструментариум, може да се счита за произведение, което се ползва с авторскоправна закрила?“.

[...]

[процедура и подписи]

РАБОТЕН ДОКУМЕНТ